

ме, относително кислородъ тѣ, кое то съ време може да поведе къмъ твърдѣ важны резултаты.

Химическый законъ, върху кого то искаме да обърнемъ внимание то, състои въ слѣдъюще то.

Намъ вече е извѣстно, че шестьдесятъ химически прости тѣла обладаватъ способность та, при някои условия, да ся съединяватъ химически, и че стремление то къмъ такъвъ редъ съединения у различни тѣла е различно, сир. у едни вещества е то по силно, а у други по слабо. Тѣй на пр. ный видяхме, че металъ тѣ, кой е извѣстенъ подъ име калый, съединява ся съ кислородъ тѣ въ най горнѣхъ степенъ лесно, напротивъ желязо то, макаръ сящо така да има наклонность за съединяване съ кислородъ тѣ, нѣ ся съединява съ него много но мъчно.

За химичъ тѣ е твърдѣ нужно да ся знае: 1) колко голяма е наклонность та на двѣ вещества за взаимно между имъ съединение, и 2) кѣкво друго вещество има йоще по голяма способность да ся съединява съ еднѣ отъ съставнытѣ часты на сложно то тѣло; защото, то е законъ въ химичъ тѣ, че вещество, кое то има силна наклонность за съединяване съ някое друго вещество, може да отдѣли дирне то отъ съединяване то съ трето тѣло, кое то има по малко съ него сродство.

Нека пояснимъ това съ примѣръ. То ся знае, сѣкы е видялъ рѣждиво желязо. Рѣжда та ся образува врѣхъ желязо то кога то повърхность та му ся съедини съ кислородъ тѣ на въздухъ тѣ. Желязо то не е исчезнало, само часть отъ него е влязла въ съставъ тѣ на съединение то, кое е образувало рѣжда та или, нека ся изразимъ научно, *жельзна та окысь*. Нека кажемъ, че някой е събралъ едно количество отъ жельзнѣ окысь и нему му треба да получи чисто желязо, сир. да отдѣли кислородъ тѣ, кой ся намира въ съединение съ него; за да ся на-